

ת"פ (חיפה) 42219-10-21 - מדינת ישראל נ' אולג גוסיב

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 42219-10-21 מדינת ישראל נ' גוסיב

לפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אולג גוסיב

גזר דין

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) בביצוע עבירה של תקיפת קטין על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), הנאשם הוא בן זוגה של ויקטוריה (להלן: "ויקטוריה"). מ.ס. יליד 29.12.02 (להלן: "המתלונן"), ד.ס. ו-א.ס. הם ילדיה של ויקטוריה. במועד הרלוונטי לכתב האישום התגוררו הנאשם וויקטוריה בבית ברח' הפסגה בכרמיאל יחד עם המתלונן, ד.ס. וא.ס. (להלן: "הבית").

בעת הרלוונטית לכתב האישום, היה הנאשם אחראי לצרכי מחייתו, שלומו, בריאותו וחינוכו של המתלונן.

בתאריך 19.4.20 בסמוך לשעה 21:00, התפתח עימות מילולי בין הנאשם לבין המתלונן לאחר שהמתלונן העיר לנאשם כי הוא לא מקפיד על הכללים הנוגעים למגפת הקורונה.

בהמשך לכך, תקף הנאשם את המתלונן, שלא כדיון, בכך שהכה בו באגרופים, נגח בו ודחף אותו, בעוד המתלונן ניסה להגן על עצמו.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלונן חבלות בפניו ובכלל זה נפיחות משמעותית באף והוא נזקק לטיפול רפואי, כאשר הנאשם נחבל אף הוא במהלך האירוע.

תסקיר שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם נערך תסקיר שירות המבחן ממנו עלה כי הנאשם לוקח אחריות ראשונית בלבד על עמוד 1

מעשיו, התקשה להעמיק התבוננות בכשלים של התנהגותו האלימה ונטה לצמצם את חומרת מעשיו, כאשר נקט בעמדה השלכתית ובמיקוד שליטה חיצוני.

מהתסקיר עלה כי שלושת ילדים של ויקטוריה עברו להתגורר בבית סבתם וקיים נתק בין הילדים לאם.

משיחה עם המתלונן עלה כי מאז האירוע הוא מתמודד עם חרדות, חוסר אמון ביחסים עם מבוגרים מחשבות ייאוש ואובדן. כמו כן, המתלונן חש תסכול מהימשכות ההליכים ומקווה לחוש הקלה אחרי שההליך יסתיים והנאשם יקבל תגובה עונשית הולמת.

הנאשם אמנם לא שלל את אפשרות שילובו בטיפול, אך שירות המבחן התרשם כי בעיתוי הנוכחי הנאשם מונע ממוטיבציה חיצונית לצורך קידום ההליך המשפטי המתנהל נגדו, כאשר הוא לא ביטא הכרה בכשלים ובדפוסים המעכבים בהתנהלותו.

שירות המבחן שקל את גורמי הסיכוי לשיקום, ובין היתר העדר עבר פלילי וביסוס אורח חיים תקין. כמו כן, הנאשם ביטא צער על מעורבותו באירוע ורצון להימנע מהישנות התנהגות אלימה בעתיד. מאידך, שירות המבחן שקל את גורמי הסיכון להישנות העבירות ובין היתר את חומרת המעשים במסגרת המשפחתית כלפי בנה של אשתו, אשר משקפים להערכת שירות המבחן את קשייו להתמודד עם מצבי לחץ וקונפליקט, בהיעדר כישורים ומיומנויות לניהול כעסים ויכולת לגישור הפערים ביניהם. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון קשיים ומורכבות במערכות יחסים שונות בחייו ובין היתר מתקשה לבחון את קשייו בגין התנהלותו האלימה והפוגענית ונטייתו לצמצם את חומרת מעשיו.

בסופו של דבר, העריך שירות המבחן, כי קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד ונמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

ראיות לעונש:

במסגרת הראיות לעונש העיד המתלונן, ומעדו עלה כי סבל מפגיעה פיזית משמעותית שכללה נפיחות משמעותית באף ופגיעה ביד אשר הותירה צלקות עד היום. עוד תיאר המתלונן, את מצבו הנפשי המורכב לאחר האירוע, בין היתר חוסר אמון, חרדות ומחשבות אובדניות. המתלונן ביקש להטיל על הנאשם עונש מתאים בגין האירוע.

מטעם הנאשם העידה לעונש בת זוגו, שהיא אמו של המתלונן, אשר מסרה כי בעקבות האירוע ילדיה עזבו את הבית וניתקו עמה את הקשר, לאחר שאינם מקבלים את בחירתה לחיות עם הנאשם. ויקטוריה תיארה את הנאשם כאדם תומך, מפרגן ועוזר, טוב לב ואוהב וביקשה עזרה לאחד את המשפחה ולא להרוס אותה. באשר למעשי הנאשם אמרה ויקטוריה שזו הייתה טעות.

בנוסף הגיש ב"כ הנאשם אישור בדבר העדר הרשעות קודמות בארץ מוצאו של הנאשם (טע/1).

טיעונים לעונש:

ב"כ המאשימה טענה, כי הנאשם במעשיו פגע בערכים מוגנים של כבוד האדם, שלמות התא המשפחתי ושמירה על הביטחון האישי ושלמות הגוף. ב"כ המאשימה טענה כי מעשיו של הנאשם גרמו לפגיעה

קשה בגופו של הקורבן שהיה קטין, באוטונומיה שלו ובכבודו.

עוד נטען, כי הפגיעה הגופנית שנגרמה למתלונן היא קשה אך הפגיעה הנפשית קשה עוד יותר, כפי שעלה מעדותו, כאשר הפגיעה הנפשית נגרמה לא רק למתלונן אלא לבני משפחה נוספים שנחשפו לאירוע.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, המאשימה ביקשה להעמיד את עונשו ברף הבינוני נמוך לשל המתחם, וזאת בשים לב מחד להעדר עבר פלילי והודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן וחיסכון בזמן שיפוטי ומאידך, לקיחת אחריות חלקית וסיכון להישנות עבירות בעתיד כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן.

בנוסף, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם מאסר על תנאי משמעותי ומרתיע, קנס ופיצוי משמעותי למתלונן.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה, נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל- 8 חודשי מאסר בפועל, וביקש לאבחן את הפסיקה אליה הפנתה המאשימה, בדגש כי בכל אותם מקרים דובר בריבוי עבירות בשונה מהמקרה שבפניי.

באשר לעונשו של הנאשם, ב"כ הנאשם ביקש לסטות ממתחם העונש ההולם, נוכח הנסיבות המיוחדות של תיק זה. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם כבר נענש הלכה למעשה בכך שאיבד את אשרת השהייה ויאלץ בסיום ההליך לעזוב את ישראל.

עוד הודגש, כי הנאשם יכול היה לעזוב את המדינה, עוד בטרם סיום המשפט נוכח ההחלטה של משרד הפנים, אך הוא בחר להישאר בישראל, הודה בכתב אישום מתוקן ולקח אחריות מלאה בפני בית המשפט על מעשיו.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם את הקשיים שסבבו את האירוע, כולל הלחץ של תקופת הקורונה כאשר כל בני המשפחה היו ספונים בביתם, דבר שגרם ללחץ ועימותים. עוד טען ב"כ הנאשם כי אומנם המתלונן היה קטין, אך הוא היה על סף הבגרות והנזק שנגרם לו אינו ברף חומרה גבוה, כאשר גם הנאשם נפגע פיזית במהלך האירוע.

עוד טען בא כוח הנאשם כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, שניסה לאחד את המשפחה אך נתקל בחומה בצורה של סירוב והימנעות מוחלטת וחוסר יכולת לגשר על הפערים, דבר שהוביל לנזק חמור וקשה לתא המשפחתי של הנאשם.

אשר על כן, ביקש בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי ועונשים נלווים. לחלופין ביקש ב"כ הנאשם להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, העיד על הקושי הנפשי של אשתו - אם המתלונן, בעקבות האירוע

נוכח הנתק מילדיה והצהיר כי אשתו תמיד תהיה לצדו ואין זה משנה אם יאלץ לעזוב את ישראל. לאחר ששמעתי את הטענות לעונש החלטתי להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות:

בתאריך 10.7.24 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ממנה עלה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות, והומלץ להציב אותו בעבודה בעיריית כרמיאל בשד' קק"ל 100 כרמיאל, החל מתאריך 28.7.24.

דין והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה, הם כבודו של הקורבן, בטחונו האישי בתוך ביתו ושלמות גופו. במיוחד נכונים הדברים כאשר מדובר בקורבן שהוא קטין.

נסיבות ביצוע העבירה: הגם שלא קדם תכנון לביצוע העבירה, והמעשים בוצעו על רקע עימות מילולי בין הנאשם למתלונן, הרי פערי הכוחות בין הצדדים גדולים, כאשר מחד מדובר בנער בן 17 ומאידך גבר חסון בן 40, אשר חייב היה לרסן את עצמו גם אם העימות המילולי עם המתלונן פגע בכבודו.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא גם נזק פיזי בגינו המתלונן נזקק לטיפול רפואי וגם נזק נפשי, כפי שעלה מעדותו של המתלונן לעונש, והאירוע השאיר חותם משמעותי על המתלונן. הנזק שנגרם כתוצאה מהאירוע אף השליך על התא המשפחתי של הנאשם ושל המתלונן, כאשר כלל הילדים עזבו את הבית ועברו להתגורר בבית סבתם וניתקו קשר עם הנאשם ועם אמם.

לאור נסיבות ביצוע העבירה אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנוהגת:

הצדדים הפנו אותי לפסיקה ממנה ביקשו ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, כדלהלן:

· בת"פ 2598-06-16 **מדינת ישראל נ' ב.א.** (18.1.17), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי. באירוע הראשון הכה הנאשם את בנו באמצעות מטאטא, חגורה וכבל של מחשב וגרר אותו אל תוך הבית. באירוע השני הכה הנאשם את בנו באמצעות חגורה. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ל- 18 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

יש להדגיש, כי על גזר הדין הוגש ערעור על חומרת העונש על ידי הנאשם (ע"פ (י-ם)

679-03-17 ב.א. נ' מדינת ישראל) אשר התקבל והעונש הוקל ל- 4 חודשי מאסר בעבודות שירות. **מן הראוי היה כי ב"כ המאשימה תציין עובדה זו, עת שהיא מפנה למדיניות הענישה הנוהגת.** יודגש כי ב"כ הנאשם הפנה לפסק דין שניתן בערעור במסגרת טיעונו.

· בת"פ 1506-09-16 מדינת ישראל נ' פלוני (12.3.18), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע בשלושה אירועים, של תקיפת בני משפחתו ללא גרימת חבלות. הנאשם תקף את בתו, שהייתה בת 17, תקף את פלונית, ותקף את בנו שהיה בן 18. לגבי האירוע הראשון נקבע כי הנאשם תקף את בתו באמצעות ידו ובעט בה בבטנה וכתוצאה מכך היא נפלה ונאנקה מכאבים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם אחד בגין כל האירועים **שנע בין ענישה צופה פני עתיד ל- 9 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם הוטל עונש מאסר על תנאי ושל"צ בהיקף של 80 שעות וצו מבחן.

יצוין כי גם על פסק דין זה הוגש ערעור (עפ"ג 36865-04-18) אשר נדחה.

· בת"פ 23864-08-12 מדינת ישראל נ' י.פ. (3.11.13), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע בארבעה אישומים. הראשון בגין תקיפת קטין על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש ושלושה אישומים בגין תקיפת קטין על ידי אחראי ללא חבלות. באירוע הראשון על רקע ויכוח בין המתלונן, בנו הקטין של הנאשם, לאמו של המתלונן, אשר קילל קללות ודחיפות הדדיות, הכה הנאשם את המתלונן בכך שסטר לו, חנק אותו, הפילו לרצפה ובעט בו וגרם לו לפציעה מדממת בכף רגלו. באירוע אחר הנאשם זרק כיסא פלסטיק על המתלונן, לאחר שהאחרון רב עם אמו. באירוע שלישי על רקע ריב בין שני בניו של הנאשם, הוא הושיב אותם על ספה והכה ברגליהם וידיהם עם כף עץ. לפי האישום הרביעי, בשתי הזדמנויות הכה הנאשם את בנו האחר, קטין, באמצעות חגורה. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לבצע בעבודות שירות או של"צ ל- 12 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם הוטל עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

· בת"פ 25635-03-10 מ"י נ' פלוני (25.3.14), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע בשתי עבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי ושתי עבירות של תקיפת קטין בנסיבות מחמירות. הנאשם, בהזדמנויות רבות תקף קטין, בנו של אשתו מנישואים קודמים ובתם המשותפת של בני הזוג. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי או של"צ ל- 12 חודשי מאסר בפועל.** בית המשפט הטיל על הנאשם עונש של 5 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס וצו מבחן.

יש להדגיש, כי גם על גזר דין זה הוגש ערעור על חומרת העונש על ידי הנאשם (עפ"ג 7585-05-14 פלוני נ' מדינת ישראל), הערעור התקבל ועל הנאשם הוטל עונש של 200 שעות של"צ. **מן הראוי היה כי ב"כ המאשימה תציין עובדה זו, עת שהיא מפנה למדיניות הענישה הנוהגת.**

· בעפ"ג 5662-06-10 טיראן קצב נ' מדינת ישראל (10.11.10), אליו הפנה ב"כ הנאשם,

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של התעללות בקטין או בחסר ישע על ידי אחראי. בהזדמנויות שונות, היכה המערער בידי את ארבעת ילדיו הקטינים. בית משפט השלום גזר על המערער 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, בניכוי תקופת מעצרו, 8 חודשים ו-5 חודשים מאסרי על תנאי וצו מבחן למשך שנה. בערעור נקבע כי העונש שגזר בית משפט קמא, אינו עונש חמור ואולם, לאור העובדה כי המערער יפוטר מעבודתו לו יאלץ לשאת עונש בעבודות שירות הדבר עלול לפגוע בהליך השיקומי המוצלח של המערער. על כן, הוחלט להטיל על המערער עונש של של"צ לצד העונשים שהוטלו על ידי בית משפט קמא, וזאת תחת עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות.

· בע"פ 55104-02-13 **שולי נ' מדינת ישראל** (18.4.13), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה חמורה. הנאשם הגיע לחצר בית הספר ותקף את המתלונן - קטין בן 17 ו-7 חודשים בכך שנגח בפניו. כתוצאה ממעשה הנאשם נגרם לקטין-המתלונן שבר באף. גזר הדין ניתן בטרם תיקון 113 נכנס לתוקפו. על הנאשם נגזרו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין ביצוע העבירה בה הורשע הנאשם, **נע בין מאסר קצר אותו ניתן לבצע בעבודות שירות ל- 10 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות.**

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש אשר קבעתי לעיל, לא לחומרא ולא לקולא.

יודגש, כי עצם העובדה כי הנאשם איבד אשרת השהייה בישראל בעקבות האירוע האלים בו הורשע, אינה מצדיקה סטייה ממתחם העונש ההולם לקולא.

עוד אציין, כי שירות המבחן לא התרשם מקיומו של אפיק שיקומי בעניינו של הנאשם אלא מקיום סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

לקולא שקלתי את העובדה כי הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה בכתב אישום מתוקן, נטל אחריות על מעשיו וחסך מזמנו השיפוטי של בית המשפט. הנאשם אומנם הודה לאחר תחילת שמיעת הראיות, ולאחר שאחד מילדיה של ויקטוריה העיד בבית המשפט, אך הוא חסך מעדותו של המתלונן ושאר העדים.

כן שקלתי את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, כאשר העבירה בוצעה באפריל 2020 וכתב האישום הוגש רק בחלוף שנה וחצי ולהשלכות של הגשת כתב האישום על הנאשם ומשפחתו, כאשר איבד אשרת שהייה בעקבותיו.

עוד נתת דעתי לעמדת הקורבן, שתיאר את הנזקים שנגרמו לו בעטיה של התקיפה ולעמדתו בנוגע לעונש.

כך גם התחשבתי באמור בתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה נטילת אחריות ראשונית על המעשה, והתרשמות כי קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים, כדלהלן:

א. 3 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות.

עבודות השירות יבוצעו בעיריית כרמיאל, החל מתאריך 28.7.24, חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר על פי חוק העונשין.

על הנאשם להתייבב לריצוי עבודות השירות בתאריך 28.7.24 בשעה 8:00 ביחידת ברקאי - עבודות שירות שלוחת צפון - מתחם כלא מגידו.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייבבות רציפה וכי במידה ולא יבצע את עבודות השירות בהתאם לדרישות הממונה יופסקו עבודות השירות, והנאשם ירצה את יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות כלפי בן משפחה, ויורשע בגינה.

ג. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם תוך 90 יום מהיום. ב"כ המאשימה תעביר את פרטי המתלונן למזכירות בית המשפט לצורך תשלום הפיצוי.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה,

ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

לא מצאתי בנסיבות תיק זה להשית עונש של קנס.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"ד, 18 יולי 2024, במעמד הצדדים.